అక్కయ్య అంతరంగం

మధురాంతకం రాజారాం

"తక్షణం బయల్దేరి రావలెను. వివరాలు నేరులో." — వచ్చింది జాబే. తంతి గాదు. కాని వచ్చినజాబు తంతిలా వచ్చిన మాటమాత్రం వాస్తవం. నిజానికి అక్కయ్యకి కోపం అంత! తీరా వుద్యోగానికి సెలవు పెట్టి, ఇంటిదగ్గర భద్రంగా వుండవలసిందని హెచ్చరికలు పలికి ఏ బస్సులోనో, రైల్లోనో వెళ్ళి జాబుకు జవాబు పలికితే అక్కె నింపాదిగా "నిన్న భోజనానికి వస్తున్నాము. నువ్వూ కూడావుంటే సరదాగా వుంటుందనుకున్నాము" అని చెప్పగా చెప్పగలదు.

అప్పుడు మరి! గజటెడ్ ఆఫీసరు గారి అర్ధాంగికి జీవితం నవనీతంలా సుకుమారంగా గోచరించడం అబ్బురమేమీ లేదు. కాని ఈ లోకంలో మిట్టపల్లాల డొంకదారుల్లాంటి బ్రతుకుబాటలు సైతం లేకపోలేదన్న విషయాన్ని ఆమె ఎందుకనో గ్రహించదో నా కవగతం కాదు. బడిపంతుల్లుగా నాకు యిబ్బందు లుండకపోవు. కాజువల్ లీవు పూర్తికావచ్చి వుండొచ్చు. ఇన్స్పెక్షను దరిదాపుల్లో వుండొచ్చు. పరీక్ష పేపర్లు దిద్దవలసి రావచ్చు. పిల్లల సంగతలా వుండగా యింట్లో శ్రీమతికో, బిడ్డలకో ఆరోగ్యం తిన్నగా లేకపోవచ్చు. కాని అక్కయ్య అభిప్రాయం ప్రకారం యివన్నీ వెంట కాదులు. ఆమె ప్రేమ నా సంజాయిషీ మహాబధిరకంఠార్పణం!

అక్కయ్యతో వచ్చిన చిక్కల్లా యిదే! ఆమె [illegible] రెండు కైపులుంది చూడదు. ఒకవైపునుంచే చూస్తుంది. చూచినప్పుడు తనకు కనిపించిన దృశ్యమే సత్యమని భావిస్తుంది.

ఇక బావగారి సంగతి సరేసరి! గంజాయి మత్తులో బావాజీ ఒకతె గాదు, ఆయనొకటి గాదు. గుడ్డిలో మెల్లగా యించుమించు స్థిరంగా పరిణమించిన ఆయన బుర్రలో వుద్యోగానికి సంబంధించిన విషయాలు మాత్రం లీలగా కదిలిపోతుంటాయి. ఆయన పదుమువానకు పదరడు. పదిరితే, అయిగా నిమిషాలపాటు మన మనిషి కాడు. మెరుపులు, పురుములు, పిడుగులూ, జడివాన, ఝంఝామారుతమూ, ఇరకటకప్పులో వుంటాడు! పది నిమిషాల తర్వాత మళ్ళా మామూలే— నిశ్చల నిర్వికార నిరంజన స్వరూపం!

ఆ కుటుంబంలోని వ్యక్తులు ముగ్గురు. అక్కయ్యా, బావగారూ కాక మూడో వాడు గోపి. వాడు కుల ముద్ధరించడానికి తనొక్కడే చాలుననీ, తనవెనుక తమ్ముళ్ళూ చెల్లెళ్ళూ అనవసరమని దేవుడి దగ్గర వరం కోరివచ్చాడు. బాగా సంపాదించి పెట్టే తండ్రీ, ఆ సంపాదనను తన కోసమే పొదుపు చేసి పెట్టే తల్లీ, పుస్తకాలు చదివి పరీక్షల్లో కృతార్థుడు కావడానికి కావలసిన తెలివి తేటలు—యివన్నీ ఆ వరానికి అనుబంధంగా వాడడిగి తెచ్చుకున్న చిన్న వరాలు! ఏ విధంగా చూచినా గోపిది కారులో షికారు లాంటి జీవితం. కానైతే తారు రోడ్డుపైన కారులో షికారు బయల్దేరిన వాడికి రోడ్డు కిరువైపులా వున్న దృశ్యాలు తప్పితే మిగిలిన ప్రపంచం కనిపించదు. గోపీలో ఈ లోపం కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తుంది. వాడు అయిదు నుంచి పదిహేనేళ్ళ దాకా కాన్వెంటులో చదువుకున్నాడు. ఆపైన హోస్టల్లో వుండి కాలేజీలో చదువుకుంటున్నాడు. అయిదడుగుల ఎనిమిదంగుళాల బక్కపలచటి మనిషి. బాగా భోజనం చేసినప్పుడుకూడా నూరు పౌన్లకు మించడు. కానీ ఈ వయసుకే వాడు చదువుకున్న వాటినన్నింటినీ ఒక చోట రాశిపోస్తే ఓ వాగను పుస్తకాలైనా వుంటాయి. విపరీతంగా పుస్తకాలు చదవకూడదన్నది కాదు నా అభిప్రాయం. లోకజ్ఞానం లేని గోపిని కేవలం పుస్తకపరిజ్ఞానం ఎక్కడికి తీసుకెళ్ళి వదిలి పెడుతుందన్నదే నా అనుమానం!

"సాయంకాలం వూరికి వెళ్తున్నాను జానకీ! రెండు మూడు రోజుల్లో తిరిగొచ్చేస్తాను..." అంటూ మెల్లగా వుపక్రమించాను.

"వెళ్ళండి, వెళ్ళండి. మీ అక్కయ్య జాబు వ్రాయడమూనూ, మీరు వెళ్ళకపోవడమూనా!" అంది జానకి.

"పోనీ, నువ్వూ వస్తావా జానకీ! అందరమూ కలిసి వెళ్ళొచ్చేద్దాం" అన్నాను.

"ఎందుకూ! నన్ను రమ్మని వ్రాయలేదుగా!"

"వ్రాయకపోతే వెళ్ళకూడదన్న షరతేముంది జానకీ!"

"అప్పటికి వ్రాయకపోయినా వెళ్ళొచ్చున్న షరతొకటి వున్నట్టు! వినుండోయ్, ఈసన్నంతలో నా చెట్టు మాటూ వుంటుందని మీ అక్కయ్యగారితో మనవి చెయ్యండి. రమ్మనకపోతే వెళ్ళము. పొమ్మనే దాకా వుండము. మర్యాదిస్తే పుచ్చుకుంటాం. లేకపోతే మీకూ మాకూ పొత్తు కుదరదంటాం."

"టాంటాం. అమ్మ యిలా అంటోందని నువ్వు అత్తయ్య దగ్గర టాంటాం వేసేయాలి నాన్నా..." అంది శారద.

"వేయనీ. వేస్తే మనకేమైనా భయమా శారదా!"

"ఎందుకో గానీ, అత్తయ్య పైన నీవు కసిగా వున్నట్టుందే అమ్మా..." ఆలోచిస్తు అంది శారద.

"అవును శారదా! ఎలాగో తనవైపుకే త్రవ్వుకోవడమంటే ఏమిటకి ఇదే!"

"నిజమే జానకీ! నిజమాడితే నిష్ఠూరమంటే ఏమిటికి ఇదే!"

రాబోతున్న నవ్వును బలవంతంగా ఆపుకుంటూ ముఖం మరో వైపుకు త్రిప్పుకున్నాను. శారద తలవంచుకుని హోంవర్కు చేసుకోసాగింది. జానకి మాత్రం ముఖం చిన్నబుచ్చుకుని చరచరా గదిలోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

* * *

రాత్రి తొమ్మిదిగంటలకు రైలు దిగే సరికి మందహాసాలంకృత ముఖారవిందంతో ప్లాటుఫారంపైన ప్రత్యక్షమయ్యాడు గోపి.

"బాగున్నావురా గోపీ!" అంటూ పరామర్శించాను.

"ఇంతకంటే బాగా వుండాలనే నా ప్రయత్నం మామయ్యా! కాఫీ మానేశాను ఓవల్టిన్ పుచ్చుకుంటున్నాను. భోజనానంతరం పళ్లు తినడం తప్పనిసరి! కానీ ఎంత చేసినా యిలాగే వున్నాను. బరువులో తేడా లేదు. పొడుగుమాత్రం ఒకటి రెండంగుళాలు పెరిగాను..." అన్నాడు గోపి.

"నీ ఆరోగ్యానికి నీ చదువే ప్రతిబంధకంరా గోపీ! నన్నడిగితే నువ్వు రెండేళ్ళ పాటు చదువు మానేయడం మంచిది" అన్నాను.

"మెల్లగా చెబుతున్నావా మామయ్యా ఆ మాట! నేను బుద్ధి తెలిసినప్పటినుంచి చదువుతూనే వున్నాను. ఇంకో ఎన్నాళ్ళు చదవాలో తెలియడం లేదు. ఆమాటకొస్తే

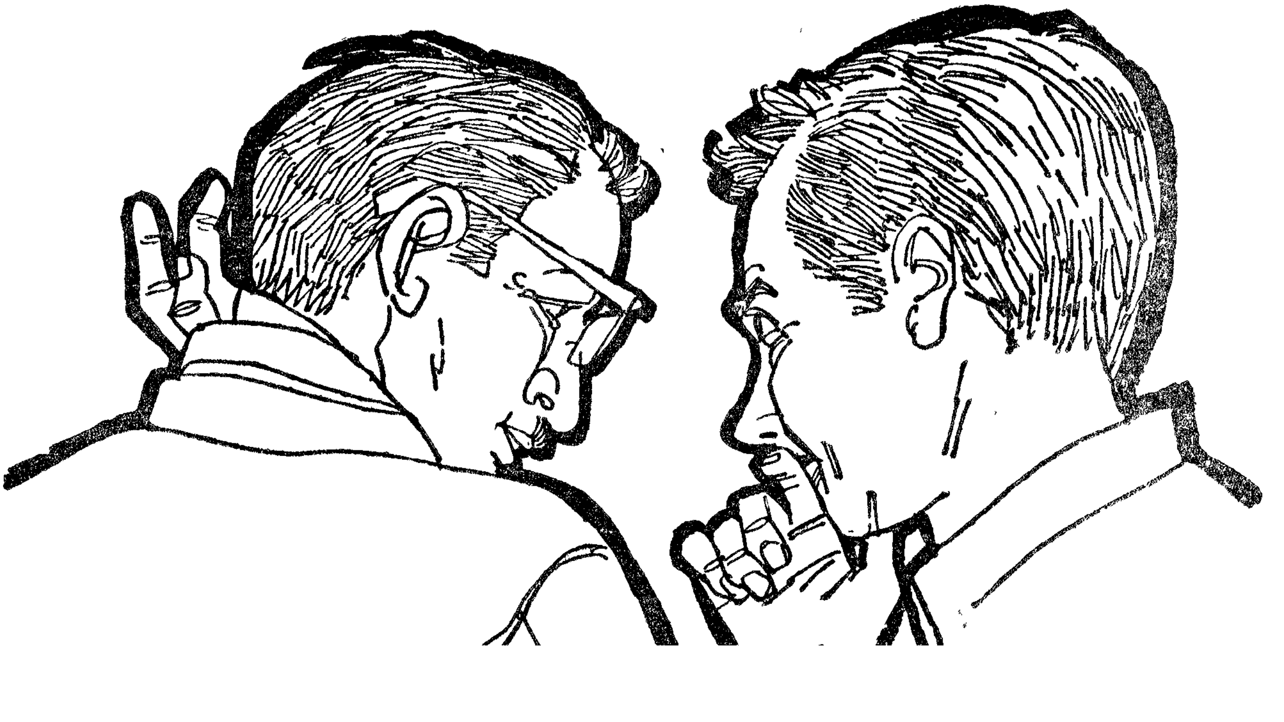

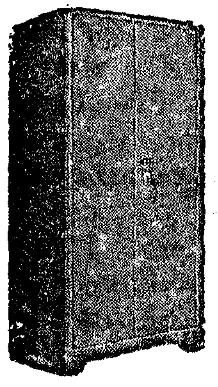
అనేక సంవత్సరముల అనుభవముతో నవీన పద్ధతులలో మాచే తయారుచేయబడిన యినుప పెట్టెలు, ఉక్కు బీరువాలు, క్యాష్ బాక్సులు, మరియు ఆఫీసు రాకులు సరసమైన ధరలకు సకాలములో తయారుచేసి యివ్వగలము.

ఆంధ్రదేశపు ఈ పరిశ్రమను ప్రోత్సహించండి.

ఆంధ్ర సేఫ్ కంపెని,

షో రూము: సరస్వతిటాకీస్ రోడ్, విజయవాడ-1.

వర్క్ షాపు: మునిసిపల్ ఆఫీసురోడ్, విజయవాడ-1.

బ్రాంచి: ప్రకాశంరోడ్ - విజయవాడ-2. మెయిన్ రోడ్, చీరాల.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యపట్టణములలో సేల్సు ఏజంట్లు కావలెను. వివరములకు వ్రాయండి.

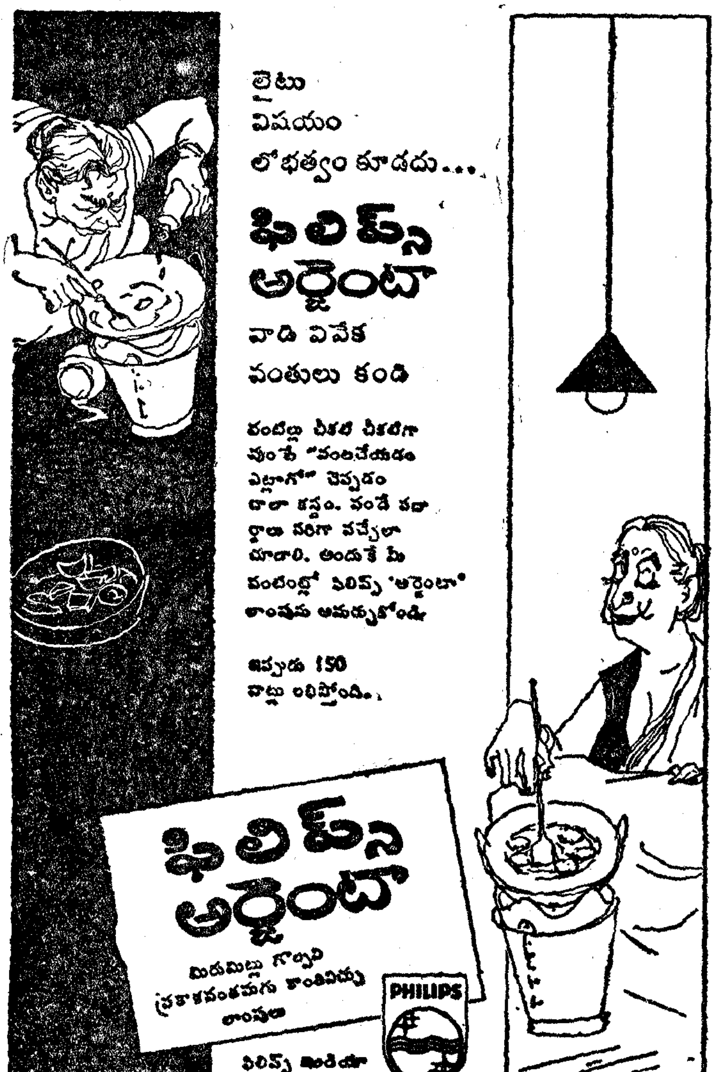

అక్కయ్య అంతరంగం

పుస్తకం చేతిలో లేకుండా అయిదునిమిషాలు పూర్తిగా కూర్చోడం నా చేత గాదు..." అన్నాడు గోపీ బుక్ స్టాల్లో కొనుక్కున్న కొత్తపుస్తకాన్ని పాంటుజేబులో దాచేయడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"నువ్వు 'షాత్తమునగాక ప్రకృతిలో పుటలువిప్పి చదవడం నేర్చుకోవాలిరా గోపీ! అందాకా ఈ పుస్తకాల పిచ్చి నిన్ను వదిలి పెట్టదు" అన్నాను.

గోపీ రిక్షాను పిలిచాడు. ఎక్కి కూర్చోగానే రిక్షా కదిలింది. కదిలిన రిక్షాతో పాటు గోపీ వాగ్ఝరి కూడా ముందుకు ఉరికింది. ఓ కాలేజి లెక్చరరు కోటుజేబులో పోసుకొచ్చి బఠాణీలు తినేవైనమూ, ఒకానొక ప్రొఫెసరు నల్లబల్లదగ్గర నిలబడి వ్రాయడానికి చాక్ పీసుకు బదులుగా సిగరెట్టు పైకి తీసుకున్న విచిత్రోదంతమూ, లేబరెటరీలో సంఘటించిన ప్రేలుడుకు అదిరిపడి ఓ అమ్మాయి అబ్బాయిని కౌగిలించుకున్న ప్రణయ సన్నివేశము - యిత్యాది వృత్తాంతలను గురించి చెప్పుకపోతున్నాడు గోపీ.

ఇల్లు చేరవచ్చు వస్తోంది.

"నిల్చున్నపాళంగా నన్నిలా రమ్మని జాబు వ్రాయడంలో మీ అమ్మగారి ఆంతర్యమేమిటో నీకు తెలియదా గోపీ?" అన్నాను.

"అబ్బే, నాకేం తెలుసు మామయ్యా! పన్నెన్ను మెయిన్ టెయిన్ చేయడంలో అమ్మకు అమ్మే సాటి..." అన్నాడు గోపీ.

రిక్షా యింటిముంగిట తోటలో ఆగింది. అక్కా, బావా దేవియుం దేవరలాగా గృహప్రాంగణంలోనే ఎదురయ్యారు.

"కులాసాయేనా నలపతీ!" బావగారు పలకరింపుతో కలిపి చిరునవ్వు చిలకరించారు.

వేడినీళ్ళ స్నానమూ, వేడి వేడిగా భోజనమూ ముగిసిన తర్వాత అక్కయ్య నన్ను వరండాలోకి తీసుకెళ్ళింది. కాసేపు పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకున్న తర్వాత "నువ్వు వేణు మాధవరావుగారిని ఎరుగుదువా గోపీ" అంటూ హఠాత్తుగా అసలు విషయంలోకి వచ్చేసింది.

"ఇంజనీరు వేణుమాధవరావుగారినేనా అక్కయ్యా! తెలియకేం! ఆయనకూ మనకూ ఏదో దూరపు బంధుత్వంగూడా వుండాలికదూ..." అన్నాను.

"దూరపు బంధుత్వమేమిటికి రాకపోకలు మానేశాం గనుక దగ్గరబంధువులు గూడా దూరపువాళ్ళుగా కనిపిస్తున్నారు. ఆయన స్వయానా

మీ బావగారి పెదతండ్రికి అల్లుడు. ఇటు మన తాతగారూ, మాధవరావుగారి నాన్నగారూ పెత్తల్లి పినతల్లి బిడ్డలు. ఇప్పుడు చెప్పొచ్చిందేమిటంటే ఆ వేణు మాధవరావుగారి రెండో కూతురికి ఎల్లుండి తెల్లవారుజామున పెళ్ళి. ఆ పెళ్ళికి నువ్వు వెళ్ళి రావాలి..."

"ఇది మరీ బాగుందక్కయ్యా! కనీసం ఆ పెళ్ళి సంగతైనా నాకు తెలియదు. ఆ పిలుపుని పేరంటానికి వెళ్ళడానికేనా నాకీ తంగిలాంటి పిలుపు..." అంటూ తెల్లబోయాను

"నువ్వు నీ పనికోసం వెళ్తున్నావు. ఆ పెళ్ళికోసం కాదు..."

"అంటే?"

ఆ వేణు మాధవరావుగారికి యింకా ఒక పెళ్ళికావలసిన కుమార్తె వుంది..."

'ఉండొచ్చు. ఉంటుందికూడా..."

"మధ్యలో అడ్డు తగలొద్దు చలపతీ! తీరా చెప్పేదంతా విను, సదరు వేణు మాధవరావుగారి తమ్ముడు భుజంగరావుగారింట్లో గిరిజ, వనజ అని యిద్దరు పెళ్ళి కావలసిన అమ్మాయిలున్నారు..."

"హారేరాం! ఇవేనా అక్కయ్యా నువ్వు నేరులో చెప్పదలచుకున్న వివరాలు?"

ఇంకా వున్నాయి! ఆ భుజంగరావుగారి తోడల్లుడొకాయన వున్నాడు, ఆదిశేషయ్యగారని! ఆ ఆదిశేషయ్యగారికి కూడా పెళ్ళికి సిద్ధంగా వున్న కూతుళ్ళిద్దరున్నారు. కాని వాళ్ళందరూ ఆ విధంగా వారివారి తల్లిదండ్రులకు కూతుళ్ళై వుండడం కాదు విశేషం. అందరూ ఈ పెళ్ళికొకచోట చేరబోతున్నారు చూశావూ, అదీ విశేషం!"

"ఈ విశేషాన్ని మరికొంచెం విశ్లేషించి చెప్పలేవా అక్కయ్యా!"

"వెళ్తున్నవాడివి ఎలాగు ఎక్కడో కాస్తా మెలకువగా వుండి ఆ అయిదారుగురు అమ్మాయిల్లోనూ మన గోపీకి వచ్చే పిల్ల ఎవరో కనిపెట్టాలి..."

"కాని గోపీ ఎక్కడుంటాడక్కయ్యా?"

"ఎక్కడుంటాడు! వాడూ నీతోబాటే పెళ్ళికొస్తున్నాడు..."

"ఐతే ఇదంతా పెళ్ళిచూపుల తతంగమన్నమాట!"

"ఒకవిధంగా పెళ్ళిచూపులేననుకో! కాని ఇందులో సౌకర్యాలు చాలా వున్నాయి. ఒక్కొక్క వూరికి వెళ్ళి ఒక్కొక్క అమ్మాయిని చూడ్డానికి మొదలెడితే ఈ మూడు వాళ్ళూళ్ళూ తిరిగిరావడానికి ఎంతలేదన్నా పదిరోజుల విరామం కావలసొస్తుంది. తీరా వెళ్ళి చూచినతర్వాత ఆ చూచిన అమ్మాయి నచ్చలేదని చెప్పవలసివస్తే ఎదుటివాళ్ళకు ఆశాభంగం కలుగుతుంది. ఎందుకొచ్చిన బెడద! మొదట పిల్ల మనకు నచ్చితే అటు

వాత ఆ పెళ్ళిచూపుల ఆనవాయితీ కూడా జరిగిందంటే జరిగిందనుకుని, పెళ్ళికి ముహూర్తం పెట్టుకోవచ్చు..."

"ఐతే గోపీ పెళ్ళి సమీపభవిష్యత్తులోనే వుందంటావా అక్కయ్యా?"

'అవున్రా తమ్ముడూ! అవును. పిల్లలు నోరు తెరచి అడగరు. కాని వాళ్ళపట్ల మన బాధ్యతల్ని సక్రమంగా, సకాలంలో నిర్వర్తించవలసిన కర్తవ్యం మనపైన వుంది..." అంది గంభీరంగా అక్కయ్య.

తాంబూలం నములుతూ మేడపైకివెళ్ళాను. గోపీ వాలుకుర్చీలో పడుకుని ఒకటి రెండు గంటలకు ముందు తను స్టేషనులో కొనుక్కున్న "మాహాం" నవలలో అయిదో ప్రకరణం చదువుతున్నాడు.

"నీకు మీఅమ్మ పెళ్ళి చేయబోతోందిరా గోపీ" అన్నాను. వాడిని హఠాత్తుగా ఉక్కిరిబిక్కిరి చేయాలనుకుంటూ!

"అలాగా మామయ్యా! ఇలాటిదేదో జరగొచ్చునని నేనూ అనుమానిస్తూనే వున్నాను..." అన్నాడు ముభావంగా గోపీ.

"ఐతే నీ పెళ్ళిని గురించి నీయిష్టాయిష్టాల ప్రసక్తి ఏమీ లేదన్నమాట!"

"ఇష్టంలేకపోయినా తప్పించుకోడానికి వీల్లేనిబంధాల్లో పెళ్ళిఒకటికదా మామయ్యా నీకు తెలియందేముంది?" అంటూ గోపీ నా ముంగాళ్ళకే బంధం వేసేశాడు!

* * *

పెళ్ళి అన్న పేరుతో కొట్టి కోలాహలం చేసేస్తున్నారు వేణు మాధవరావుగారు. వీధి పొడుగునా పందిరి వేయించారు. గుంజ గుంజకూ మెర్క్యురీ దీపం పెట్టించారు. పువ్వులతో పల్లకీ జోడించారు. దక్షిణాది నుంచి బ్యాండుమేళం రప్పించారు.

"ఇదేమిటి మామయ్యా! ఇక్కడ మాయాబజారుకోసం సెట్టువేశారేమిటి?" అంటూ విస్తుపోయాడు గోపీ.

పచ్చికొబ్బరి మట్టల సువాసన ఆఘ్రాణిస్తూ పందిరి క్రిందనుంచీ, పెళ్లి విడిదిలోకి వెళ్ళేసరికి చేమంతి పువ్వుల పరిమళం ఎదురై వచ్చి బరాబరులు పలికింది. కన్నెపడుచులు కొందరు జడలల్లుకుంటున్నారు. ముత్తయిదువులు కొందరు కంబాల చాటున నిల్చుని తమ తమ మగవాళ్ళకోసం నిరీక్షిస్తున్నారు. తల్లుల కొంగుల్ని పట్టి లాగుతూ పసిపిల్లలు కొందరు తమ కేదో కావాలని గోలపెడుతున్నారు.

"మనం డాబాపైకి వెళ్దామా మామయ్యా!" అన్నాడు గోపీ.

★ అక్కయ్యా అంతరంగం ★

డాబా పైనగూడా అలజడి తక్కువగా లేదు. కాకపోతే సందడిలో అక్కడికీ యిక్కడికీ వైవిధ్యంమాత్రం కనిపించింది. ఓవైపున పేకాట రసవత్తరంగా సాగిపోతోంది. మరోవైపున సిసింద్రీల్లాంటి కుర్రాళ్లు కొందరు బొగ్గుతో పక్కెగీసి 'చెడుగుడు' మొదలెట్టేశారు. ఇంకోవైపున భారీఎత్తున రాజకీయాలపైన చర్చలు కొనసాగుతున్నాయి. ఇంత గలభా చాలదన్నట్లు నల్లగా, కుదిమట్టంగా వున్న ఓ నడిప్రాయపు పెద్దమనిషి ఏకాంత ప్రదేశంలో ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని చూచి పులకించిపోయి అప్రయత్నంగా గొంతు విప్పి పాడుకుంటున్న గాయకుడిలా పిట్టగోడకు చేరగిలబడి తారస్థాయిలో రాగాలాపన సాగించేస్తున్నాడు.

"చూచావా మామయ్యా! ఇంతమందిలోనూ మనకు సొసైటీ అంటూ ఒకటి లేకపోయింది" అన్నాడు గోపీ.

'మనకు' అని నన్ను గూడా కలుపుకోకు గోపీ. నువ్వు కుర్చీలోనైతేగానీ కూర్చోలేవు. తెలిసినవాడొకడు వచ్చి తెలియనివాడిని పరిచయం చేసిపెట్టేదాకా, అతడితో మాటలు కలుపుకోలేవు. పోనీ, మాట్లాడకుండా ఒకచోట పడుకోగలవంటేనా, అందుకైనా నీకు ప్రత్యేకంగా ఓ గది కావాలి. పైగా ఒక పడక కావాలి. నీకు నీ హాస్టలుగదిలోనూ, స్వంత యింటిలోనూ వున్న సదుపాయాలన్నీ ఈ పెళ్ళివిడిదిలో ఎలా సమకూరగలవు చెప్పు..." అంటూ మావాడిని సముదాయించడానికి పూనుకున్నాను.

"ఐతే నేను సొసైటీకి అనర్హుడినంటావా మామయ్యా?" దిగులు పడిపోతూ అడిగాడు గోపీ.

చెప్పగూడదుగానీ పిల్లిని చంకనపెట్టుకుని పెళ్ళికి వెళ్ళినట్లయింది నా పని! పెళ్ళిళ్ళలో వేళకు సరిగ్గా భోజనాలు వడ్డించడం అరుదు. ఎనిమిదిన్నరకు పైగా తొమ్మిదిన్నరకులోగా గోపీ చేతిగడియారాన్ని వందసార్లయినా చూచివుంటాడు. ఆతగాడైతే వాపు ఆకలో ఆకలి అంటూ నోరే విడిచేశాడు. ఎలాగైతేనేం. పది కొట్టగానే భోజనాలకుపిలిచారు. అందాకా అన్నమో రామచంద్రా అంటూ బిట్టువాపోయిన గోపీ ఒక మైసూరుపాకులో సగం మాత్రం తిని, నాలుగు మెతుకులు నోట్లో వేసుకుని రెండులోటాల మంచినీళ్ళు తాగి అంతటితో ఆకుముడతపెట్టి బంతిలో ఆదరాబాదరాగా ఖాద్యపదార్థాలను మటుమాయం చేస్తున్న వాళ్లకేసి ఆశ్చర్యంగా చూడసాగాడు. భోజనం ముగిసింది గనుక కాసేపు నిశ్చింతగా వుండవచ్చు ననుకున్నానుగానీ, ఆ ఆశకూడా అడియాసే అయింది. చేయి కడుక్కోగానే తనకోక ఖాళీజాగా చూపించమన్నాడు గోపీ. పడకలేకపోయినా పరవాలేదులెమ్మన్నాడు. ఓ ముసలాయనను బ్రతిమాలుకుని, కూర్చున్నచోటునుంచీ ఆయనను లేపి ఓ చిన్నఅరుగు ఖాళీ చేయించాను. నిద్రచోటెరుగదు కావాలి! పడుకున్న అయిదునిమిషాలకే గోపీ నిద్రాపరవశుడై పోయాడు.

ఆ అమూల్యక్షణాన్ని వృథాపోనివ్వకుండా నేను పెళ్లివారితో కలిసిపోయాను. పీటలపైన వధూవరులకు నలుగులు జరుగుతుండగా, కాబోయే పెళ్ళికూతుళ్ళెవరో ఆరాతీశాను. వాళ్ళవాళ్ళ విద్యాయోగ్యతలేలాటివో వాకబుచేశాను. మొదట తల్లిదండ్రుల గుణగణాలెలాంటివో కూపీతీసి, పందిరిక్రింద తిరుగుతున్న అమ్మాయిల హావభావాలనుబట్టి వాళ్ళ గుణగణాలను ఎంతవరకూ పుణికిపుచ్చుకున్నారో వూహించడానికి ప్రయత్నించాను. గంట రెండు కావస్తోంది. వధూవరులు స్నానాలకు లేచారు. బంధువులందరూ ఒకనిద్రపోయి లేవడానికి వీలుగా ఎక్కడివాళ్ళక్కడే మేనువాల్చేశారు.

తెల్లవారుజామున మేళం మ్రోగగానే గోపీ లేచి కూర్చున్నాడు. పెరట్లోకి తీసుకెళ్ళి ముఖం కడిగించి, వంటబ్రాహ్మణ్ణి మాలీసుచేసి ఒకకప్పు కాఫీ పుట్టించి మావాడిని మళ్ళీ మామూలు మనిషిగా చేయగలిగాను. పందిరిలోకి వచ్చేసరికి పురోహితుడు మంత్రాలు చదువుతున్నాడు.

"కాస్త దగ్గరగా కూర్చుని పెళ్ళంతా సాంగోపాంగంగా చూడాలి మామయ్యా" అంటూ తన వుబలాటాన్ని వెలిబుచ్చాడు గోపీ.

"దానికేం గోపీ! అందరికంటే ముందుగా పెళ్ళిపీటపైన్నే కూర్చోవచ్చు. కానీ అంగకు మొట్టమొదట గంతకుతగిన బొంతను ఎన్నుకోవాలి. అదిగో, పెళ్ళికూతురికి కుడివైపున పావడాపైన ఓనీవేసుకుని నిల్చుంది చూడు, ఆమెగారే సంధ్య! వేణుమాధవరావుగారి మూడోకూతురు..." అన్నాను.

"అలాగా మామయ్యా! ఆవిడేనా సంధ్య? వేణుమాధవరావుగారి మూడో కూతురు!" చేజారిపోయిన పెన్నిధి హఠాత్తుగా చేతికి దొరికినంత సంభ్రమాన్ని ప్రకటించాడు గోపీ!

"అదేమిటి గోపీ! సుబ్బి సంధ్య అన్న అమ్మాయిని గురించి యింతకుముందే విన్నావేమిటి?"

"అబ్బే, అదిగాదు మామయ్యా! సుబ్బి అమ్మాయినిగురించి యింతగొప్పగా చెబుతుంటే నేనామాత్రం వుత్సాహమైనా కనబరచకపోతే ఏంబాగుంటుంది?" అన్నాడు నెమ్మదిగా గోపీ.

నాకో సందేహం కలిగింది. వీడు గానీ నన్ను ఏడిపించాలనుకోవడంలేదుగదా! దీన్నేమనుకోవాలి? అభినయమా, లేక అమాయకత్వమా?

వాడి ధోరణి సంగతలావుంచి నాపాటుకు నేను చెప్పుకపోసాగాను. "అమ్మాయి స్కూలు ఫైనలుపాసై పియుసి చదువుతోంది. చక్కగా పాడుతుంది. నిక్కచ్చిగా మాట్లాడేస్తుంది. ఇంకో ముఖ్యవిషయంరా గోపీ! విశ్వసనీయవర్గాలద్వారా తెలిసింది. ఈ అమ్మాయట, రనింగ్ రేసులో వాళ్ళ కాలేజీకంతా ఫస్టుగా వచ్చి ఓ వెండికప్పు సంపాదించిందట!"

ఉన్నట్టుండి ఆలోచనలో పడిపోయినట్టు కనిపించాడు గోపి. ఒకటి రెండు సార్లు కదిపిన తర్వాత భావపారవశ్యంలోనుంచీ తేరుకున్నట్టు "మరేంలేదు మామయ్యా! ఓ వర్ణన జ్ఞప్తికి వచ్చింది. చీకటిలాంటి కృష్ణుడు సంధ్యాసుందరిలాంటి రాధను వెన్నంటి తరుముతుంటాడట! ఎంత వేగంగా పరుగెత్తినా రాధ చివరకు కృష్ణుడికి దొరికిపోక తప్పదట! ఆతరువాతేముంది? వెన్నెల్లాంటి వాళ్ళ ప్రణయం లోకమంతటా వ్యాపిస్తుందట! మరి యిక్కడేమో, ఈ సంధ్యకూడా కాలికొద్దీ పరుగెత్తగలదని చెబుతున్నావు. ఈమెను కట్టుకున్న మానవుడు ఆ వేగాన్ని అందుకోలేకపోతే ఏం కావాలి?"

నిర్వచనం

శిష్య: 'నిర్వచనం అంటే ఏమిటి మేష్టారూ? అర్థమా-తాత్పర్యమా?'

గురు: ఏమా ప్రశ్న- ఏమా కథ?

శిష్య: నిర్వచనానికి నిర్వచనం దయచేయండి.

గురు: నిర్వచనం అంటే అర్థమూ కాదు. తాత్పర్యమూ కాదు. వచన రహితం అన్నమాట. పూర్తి పద్య కావ్యానికి వర్తిస్తుంది.

శిష్య: కాబట్టి నిర్వచనం అంటే పద్యమో- పాటో, ఆబాపతు కావ్యమో నన్నమాట.

PAKCO పాకో స్లో-స్పీడ్, కోల్డు స్టారింగ్, క్రూడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు

—: ప్రత్యేక లక్షణములు :—

* పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
* తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
* క్రమమైన నడక
* దిట్టమైన నిర్మాణం
* ఎక్కువ మన్నిక
* అద్భుతంగా పనిచేయును
* బాష్ ఫ్యూయల్, ఇంజక్షన్ పరికరములు

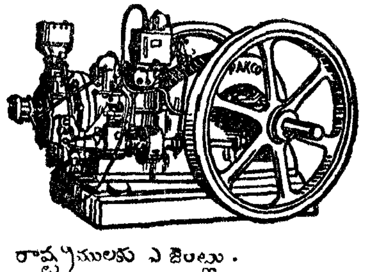

మద్రాసు ఆంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు ఏజెంట్లు.

Grams: "LAMP" **K. S. SHIVJI & CO.,** (Estd. 1903)

Phone: 3617 పోస్టు బాక్సు నెం. 5, 178 79 బ్రాడ్వే, మద్రాసు-1

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవుచున్నది, మీ సరియైన దర్శనమును గురించి మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పువ్వు పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామా యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదిలగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్ద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్న యెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూర్తి పైన పంపబడును. మేము పంపిన ఫోర్కాస్టు మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

మీరు తెలుసుకోవటం మంచిది

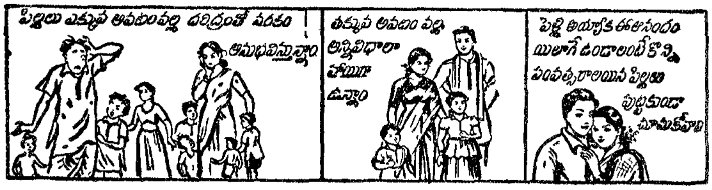

దాంపత్య సుఖాలు అనుభవించుచు కూడా, అపకారమను మందులు లేకుండా పిల్లలు పుట్టకుండా చేసుకొనడానికి, ప్రపంచంలో పెద్ద డాక్టర్లు, కనిపెట్టిన, నవీనమైన 21 మార్గాలు 'సంతానము' అనే తెలుగుపుస్తకంలో వున్నాయి. అవసరం లేనపుడు గర్భం రాకుండాచేసే మార్గాలు, సుఖప్రసవానికి గర్భిణీ స్త్రీలు ముందుగా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, పసిపిల్లలను పుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా, ఎక్కువ ఖర్చు లేకుండా పెంచే మార్గాలు. అవుసరమైనచోట్ల బొమ్మలతో సహా ఎ. ఎస్. మూర్తి. యం. ఏ. వారు 'సంతానం' అనే తెలుగు పుస్తకంలో వ్రాశారు. అనేక సంసార సమస్యలను తీర్చగల అపూర్వ గ్రంథం మీరు చదివి తీరవలసిన పుస్తకం. వెల రు. 8.50 పోస్టుఖర్చులు ఉచితం. మూర్తి & వినాయకం, 88, పీటర్సురోడ్డు, మద్రాసు-14 కు ఉత్తరం వ్రాసి మీకు కూడా ఒక పుస్తకం వెంటనే వి. పి. ద్వారా పంపబడును.

అక్కయ్య అంతరంగం

గడ్డు ప్రశ్నే మరి! ఎలాగైనా మావాడి తెలివితేటలు గొప్పవి. అవి సంకోచాలను సృష్టిస్తాయి. సమస్యను పరిష్కరించవు!

"పోనీ, యింకొక అమ్మాయిని చూపించ లేవా మామయ్యా!" అన్నాడు గోపీ దాదాపు గా నన్ను బుజ్జగిస్తున్న వాలకంతో.

"ఎందుకు చూపించలేను! అదిగో, ఆ ముసలావిడకు దగ్గరగా కూర్చుంది చూడు. తెల్లటి చీర, నిడుపాటి జడ, దీపంలాంటి బొట్టు—ఆ అమ్మాయి పేరు గిరిజ. భుజంగరావుగారి పెద్ద కూతురు......"

"మోకాళ్ళకు ముఖం ఆనించుకుని చెంపకు చేరడేసిగా వున్న కళ్ళతో నల్లూరు గారిలను చూస్తున్న ఆ అమ్మాయేనా మామయ్యా?"

"ఆమెలో కూడా ఏదైనా వంక కని పెట్టాలనుకుంటున్నావేమిట్రా గోపీ!" అంటూ అనుమానంగా వాడివైపు చూచాను.

"వంకకోసంగాదు మామయ్యా! భుజంగరావుగారి అమ్మాయిని చెప్పావు కొట్టి సరిపోయిందిగానీ, లేకుంటే నేనామెను చలువరాతితో చెక్కిన శిల్పమనుకునే వాణ్ణి! ముఖ్యంగా ఆ కళ్ళు మామయ్యా! 'కాటుక కళ్ళలోన ఆలోచన లేమిటే హరిణాలోచని' అన్నభావానికి రూపకల్పన లేదూ?"

"ఉందో లేదో చెప్పలేనుగానీ, నేను చెప్పగలిగిన విషయమొకటేరా గోపీ! భుజంగరావుగారికి మగ్గురు కూతుళ్ళే కొడుకులు లేరు. లక్షరూపాయల ఆస్తి లక్షణంగా వున్న అమ్మాయి ఆతరువాత నీయిష్టం..."

గోపీ కాసేపు మౌనంగావుండిపోయాడు. కాని ఆ మౌనన్ని అర్ధాంగీకారమనకో డానికి గూడా వీల్లేకపోయింది. ఎందుకంటే వాడిమాపులిప్పుడు చలువరాతి శిల్పంలాంటి అమ్మాయిపైన లేవు. అవిప్పుడు జరీఅంచు వచ్చిన నీలిరంగుచీరకట్టుకుని నడుముకు బంగారు వడ్డాణం బిగించి, జడనిండా పువ్వులు పెట్టుకుని విలాసంగా కుం కుని నిల్చున్న , అమ్మాయి చుట్టూ తి ర ట్లాడుతున్నాయి

"ఆ అమ్మాయి పేరు ఇంద్రాణి అన్నాను.

గోపీ వులికిపడినట్టు కనిపించాడు. వెంటనే ఆత్రుటుపాటును సవరించుకోవలచిన వాడిలా "రంగారోగాణ చేయబోతున్న నర్తకిలా కనిపించడం లేదా మామయ్యా!" అన్నాడు.

"లేదంటే కళ్ళు పోవ్రటాగోపీ! ఆమె

అది శేషయ్యగారమ్మాయి. హైస్కూల్లో చదువుకుంటోంది. చదువుకంటే లలిత కళలంటే చాలా యిష్టం. అందులోనూ నాట్యమంటే చాలు, నిద్రాహారాలు మానేస్తుంది."

ఏదో ఆంతరంగికమైన అభిప్రాయం చెప్పబోతున్నవాడిలా దగ్గరికి జరిగి కూర్చున్నాడు గోపీ. "పట్నంలో ఒకాయనున్నాడు మామయ్యా! పామిస్ట్రీలో నిధి! ఆయన ఏమన్నాడో తెలుసా! నా చేతిని చూచి నీ పెళ్ళాం నర్తకిగా పెద్ద పేరు సంపాదిస్తుంది అలా జరక్కపోతే నా సాముద్రిక శాస్త్రం కాల్చేస్తానన్నాడు..."

నాకు నవ్వాలో ఏడవాలో తోచింది కాదు. నేను వారికి వరుసగా ముగ్గురమ్మాయిల్నీ చూపించాను. వారిలో ఏ ఒక్కరి పట్లా వీడు స్పష్టంగా సుముఖతనో, విముఖతనో కనబరచిన సూచనలు లేవు. అక్కయ్య వన్నా గొప్ప కుశాగ్రబుద్ధిగా భావించింది. ఏంలాభం! నేనే కుర్రకుంక యింగితమేమీ కనిపెట్టలేక పోయాను.

ఈ నా అసమర్థతను అక్కయ్య దగ్గర దాచిపెట్టుకోవలసిన అవసరమేమీ నాకు కనిపించలేదు. ఆమెగారి కుమారుడి మనస్తత్వం నాకు బొత్తిగా అర్థం కాలేదని వీలైనంత స్పష్టంగా నా అభిప్రాయాన్ని వెల్లడించుకున్నాను.

అక్కయ్య కెందుకో చెప్పరానంత కోపం వచ్చింది. ఆమె రుసరుసలాడుతూ "మీరు మామా అల్లుడూ కలిసి ఏదో గూడుపుఠాణీ చేస్తున్నారల్లే వుంది" అంటూ విసవిసనడిచి పోయింది.

ఇందులో గూడుపుఠాణి ఏమిటో ఆ దైవానికే తెలియాలి! నామట్టుకు నాకు అదో కర్థంపర్థం లేనిమాటలా గోచరించింది.

స్వాగతమివ్వడానికి వచ్చినట్టే సాగనంపడానికి గూడ గోపీ స్టేషనుదాకా వచ్చాడు. నేను రైల్లో కూర్చున్నాను. వాడు ప్లాట్‌ఫారంపైన నిల్చున్నాడు.

చివరి ప్రయత్నం ఒకటి చేయడంలో తప్పేమీ వుండదనిపించింది. "ఐతే ఆ ముగ్గురమ్మాయిల్లో నీకొక్కరూ గూడా నచ్చలేదన్నట్టా గోపీ" అంటూ నిలదీసి అడిగాను.

గోపీ నా అమాయికతకు జాలిపడుతున్నవాడిలా వెకిలిగా నవ్వేశాడు. "నీకు చెప్పని రహస్యమేముంది మామయ్యా! తన మాట లేకుండా నా అంతట నేనే పెళ్ళి ప్రయత్నాలకు పూనుకున్నానని తెలిస్తే అమ్మ మండిపడుతుందని నాకు తెలుసు...ఆ అమ్మాయి మా కాలేజిలోనే చదువుకుంటోంది. పేరు రజని. చాలామంచిది! సంస్య లాచక్కగా పాడుతుంది. గిరిజకున్నట్టే ఆస్తిపాస్తున్నాయి. ఇంద్రాణికిమల్లే నాట్యం గూడా చేస్తుంది..."

ఇంతలో రైలు కదిలింది. జలజల పోతున్న నా ముఖాన్ని చూచి గోపీ లోలోపలే నవ్వుకున్నాడేమో నాకు తెలియదు. ఇంత త్వరగా గోపీ యిలా ప్రయోజకుడు కాగలడని నేను కలలోనైనా అనుకోలేదు. ఇందుకే కావచ్చు వసంతం రాగానే కోయిల కోయిలగా బయటపడి పోతుంటుందని చెబుతారు పెద్దలు!

* * *

ఒకటి రెండు మాసాలు గడచిపోయాయి. పరీక్షలు దగ్గరలోనే వున్నాయి గనుక బాగా చదువుకోవాలని చెప్పి సెలవులు పూర్తిగాక మునుపే గోపీ కాలేజికి వెళ్ళిపోయినట్టు అక్కయ్య జాబు వ్రాసింది. ఈ 'బాగా చదువుకోడా'నికి ప్రణయానికి సంబంధించిన పరిభాషలో అర్థమేమిటో గోపీనడిగి తెలుసుకోవాలనుకున్నాను. కానీ యిలాంటి విషయాలు తెలిసినా, తెలియనట్టు వూరుకోడం మంచిదనిపించింది. అది మన పెద్దరికానికి ఆరోగ్యకరమైన పద్ధతి!

ఒకరోజు వుదయం మార్కెట్టుకు వెళ్ళి తిరిగి వచ్చాను. బావ వ్రాసిన వుత్తరం అంటూ శారద నా చేతికో కవరందించింది.

ఎప్పుడైనా గాలి మళ్ళినప్పుడు ముచ్చటగా మూడు ముక్కలు గిలికి ఓ కార్డు పోస్టు చేయడం గోపీ వాడుక. అలాంటి వాడిచేత ఈ నాటి పొడుగైన వుత్తరం వ్రాయించగలిగిన పరిస్థితులెలాంటివై వుండవచ్చునన్న విస్మయంతోనే కవరు చించి, కాగితం విప్పాను.

"ప్రియమైన మామయ్యా!" మామూలు సంబోధనతోనే వుత్తరం ప్రారంభమైంది. కానీ ఆ తరువాతి లేఖాంశాల వైఖరి మాత్రం, మామూలు ధోరణికి విభిన్నంగా పరుగెడుతోంది.

"నేను మూర్ఖుణ్ణి. నాకు బొత్తిగా లోకజ్ఞానం లేదని నువ్వు మాటమాటకీ చెబుతూ వచ్చినమాట అక్షరాలా నిజం! లేకుంటే ఆ రజని అన్న అమ్మాయి విషయంలో నేనిలా బోల్తాకొట్టేవాణ్ణి కాను.

ఏం జరిగిందో తెలుసా మామయ్యా! సెలవుల్లో ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళి జరిగిపోయింది. ఇప్పుడావిడ ఈ ప్రాంతంలో ఎక్కడా లేదు. హనీమూన్ గడిపి రావడానికోసం మొగుణ్ణి వెంట తీసుకుని మైసూరు వెళ్ళిపోయింది.

నేనెలాంటి అవివేకినో చూచావా మామయ్యా! ఎండమావిలో నీళ్ళుంటాయని భ్రమించిన అజ్ఞానం నాది. తెలివి తెచ్చుకుని చెంపలు వేసుకోవడం కన్నా నేనిప్పుడు చేయదగిందేమీ లేదు.

పోగా యిటీవల మనం చూచివచ్చిన ముగ్గురమ్మాయిల్లో ఎవరైనా నాకిష్టమే! ఈ ఎన్నికలో మళ్ళీ ఒకసారి నా తెలివి తక్కువతనాన్ని యిబట పెట్ట దలచుకోలేదు. ఛాయిస్ నీకే వదిలేస్తున్నాను. నువ్వు కట్టమన్న అమ్మాయి మెడలో బొట్టు కట్టేయడానికి నేను తయారే ..."

జాబు చదివిన తర్వాత నాకు కలిగిన భావాన్ని యిదమిద్ధమని తేల్చి చెప్పడం కష్టం. ఆ క్షణాన గోపీ గనుక నా ఎదుటవుంటే

(46-వ పేజీ చూడండి)

బంధుప్రీతి

'ఉమ్మడి సంసారాలు గుమ్మడికాయలు. నిలవ ఉన్న కొద్దీ లోపల్నుంచి కుళ్ళుకొచ్చి భళ్ళున బుగిలి పగిలిపోవడం ఖాయం. అందుకనే ఇప్పటి కయినా కళ్ళు తెరచి విడిపోండని చెప్తోంట' అన్నాడు ఒక (రా) బంధువు నలుగురు బంధువుల్లోను కూర్చుని.

ఈ సలహాకు అంతా ఆశ్చర్య పోయారు.

'నేను కరుగ్గా మాట్లాడతాను—నా మాటలు పరశువులు. బంధుప్రీతికొద్దీ నేను నిర్మొహమాటంగానే చెబుతాను' అన్నాడు మళ్ళీ సదరు వ్యక్తి.

అంతట అతని ఆంతర్యం కనిపెట్టిన ఒకాయన ఇలా అని ఊరుకున్నాడు.

"మావగారూ మీ మాటలు పరశువులయినమాట నిజం. మీరు పరశురామునంతటివారు నిజం. మీ బంధుప్రీతి పరశురామప్రీతి అన్నమాట కూడ మహానిజం." ★

డాక్టర్ డిగ్రీ పొందండి !

ఇంటిలో తీరికగా కూర్చొని వుండేప్పుడు, పోస్టల్ ట్యూషన్ పొంది, ప్రభుత్వ రిజిస్ట్రేషన్ పొందిన కాలేజి ద్వారా మీరు డిప్లొమా పొందవచ్చును. ఉచిత ప్రాస్పెక్టస్‌కు వ్రాయండి.

Indian Homoeo-opathic College
(AWM) Jullundur City.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైన చిహ్నము. శరీరాన్ని గుల్లచేయకమానకుండా యీ వ్యాధి. తనబంధంలో చిక్కిన వారిని ఆరోజుకారోజు మృత్యువుకు ఆపన్నుల చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమను యిచ్చగించకుండుట, నరములో నొప్పి, మానసిక మాంద్యము, కొడల్లో నమ్మరి. నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి కొడచూపును. వైద్యకులములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించకున్నచో అధికదాహం. ఆకలి గొంతు నోరు యెండుట, దురదలు కాళ్ళలో పగుళ్లు తూకంతగ్గడం. శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ల నొప్పులు, కంటిపొరలు, క్షయ గడ్డలు, రాచపుండ్లు, యిట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులమెన్నో సంభవింపవచ్చును

"వీనస్ ఛారమ్" మాత్రల వాడి, అనేక వేల మంది తమబాధల నుండి నివారణపొంది మృత్యు కరాళము నుండి రక్షింపబడిరి "వీనస్ ఛారమ్" శాస్త్రీయ పద్ధతులమీద, ప్రాచీన యూనాని వైద్య విధానప్రకారం అమూల్య ఓషధుల శక్తివర్ధకములు, ద్రావకాల తీరముల సారముతో తయారైనవి. "అమిత దాహం తగ్గి.... పలుమారు మూత్రవిసర్జనచేయు అవసరము, 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలాభాగము నివారణగును కొద్ది రోజులలోనే మీకు సగానికిపైగా స్వస్థత చేకూరినట్లనిపించును "వీనస్ ఛారమ్" కొద్ది వ్యయముతో, సుఖముగా, తేలికగా సేవించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకపథ్యము లేదు నిరాహారముతో నుండే అవసరంలేదు. రోగులు పుష్టికరమైన ఆహారము తినేందుకై రోగులు యిదివరకటికంటే యెక్కువరకాల ఆహారపదార్థముల తినవచ్చును వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరపత్రములు అడిగినచో ఉచితముగా పంపబడును

ధర: 50 మాత్రల సీసా రు. 6-75

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము.

లభించు స్థలము:

Venus Research Laboratory (A. P. W)
P. O Box No. 587, Calcutta.

★ అక్కయ్యా అంతరంగం ★

(39-వ పేజీ తరువాయి)

...నట్టయితే నేను వాడిచెవులు గట్టిగా మెలి పెట్టి వుండేవాణ్ణి! ఐతే ఈ శిష్యుడు గోపీ తన ప్రణయ వ్యవహారంలో తల్లక్రిందులయినందుకు గాదు. గోడకుర్చీ కూర్చోబెట్టి తొడపాశం పెట్టి గురువు నేర్పించిన పాఠంలా అసంఘటన వాడికి నేర్పించిన గుణపాఠమే చాలు, అది వెయ్యి శిక్షల పెట్టు. ప్రస్తుత విషయం నేను వాడికొక పెళ్ళాన్ని ఎన్నిక చేసి పెట్టడం! పెళ్ళంటే హోటలుకు వెళ్ళి ఒక కప్పు కాఫీ సేవించడంగాదు. పెళ్ళంటే బంకులో ఓ సిగరెట్టు కొనుక్కొని కాల్చి పారేయడం గాదు. అది నూరేళ్ళ పంట! తొందరపడి చేతులు కాల్చుకుంటే తరువాత అది ఆకులు పట్టుకున్నా లాభంలేని తంటాగూడా! ఒకానొక గ్రంథానికి పీఠిక వ్రాస్తూ విజ్ఞుడొకాయన ఈ పుస్తకం నీకిప్పుడు అర్థం గాపోతే యింక పదేళ్ళుగడచిన తర్వాత చదవమన్నాడు. ఆ పదేళ్ళ జీవితానుభవం ఈ పుస్తకాన్ని చదివి అర్థం చేసుకోడానికి తోడ్పడవచ్చునన్నదే ఆ వ్యాఖ్యానికి వ్యాఖ్యానం. నీ జీవితంలో పాలుపంచుకుని నీతో చెట్టాపట్టాలు వేసుకుని నడవగల సహచారిణి ఎవరో నువ్వు తేల్చుకోలేని పక్షంలో నువ్వు నీ పెళ్ళి ప్రయత్నాన్నీ కొంతకాలంపాటు వాయిదా వేయడం మంచిది. అంతేగానీ ఎవరో చెబుతున్నారనీ, మరెవరినో సంతృప్తి పరచడానికనీ ఓ అమ్మాయి మెడలో మంగళసూత్రాన్ని ముడి వేయడానికి సిద్ధపడడం ఈత తెలియకుండా నీళ్ళలో దిగడంలాంటిది!

ఈ అభిప్రాయాన్నే మరికొంచెం విశదీకరిస్తూ గోపీకి వుత్తరం వ్రాసి పోస్టు చేశాను.

పది పదిహేనురోజుల్లో ప్రత్యుత్తరం వచ్చింది. 'అమోఘమైన సలహా' యిచ్చినందుకు గోపీ నాపైన అభినందనలు గుప్పించాడు. కానీ వెలుతురువెంట నీడలా ఈ అభినందనను వెన్నంటి అభిశంసనగూడా ప్రారంభమైంది ఐతే ఈ అభిశంసన గోపీది కాదు. అది అక్కయ్య దగ్గరనుంచి గోపీకి చేరింది. వాడు దాన్ని నాకు 'రీడైరక్ట్' చేశాడు!

"నీ సలహా ప్రకారం రెండు మూడేళ్ళపాటు పెళ్ళిమాట తలపెట్టగూడదనుకున్నాను మామయ్యా! ఆ నిర్ణయాన్ని వెంటనే అమ్మకు తెలియజేశాను. అందుకామె దగ్గరినుంచి వచ్చిన జాబులు నన్ను విభ్రాంతిలో ముంచేసింది 'ఒరేయ్ పిచ్చి గోపీ! నీ పాలిటికి తెల్లటివన్నీ పాలు. నల్లటివన్నీ నీళ్ళు. అసలు ఈ పెళ్ళి పెత్తనం మీ మామయ్యకైన పెట్టడం నా తప్పు. వాడి మనసులో ఏదో దురుద్దేశం మెదులుతోందని అనుమానమైతే నాకేనాటినుంచో కద్దు! ఈ రెండు మూడేళ్ళు ఎలాగైనా నీకు పెళ్ళిగాకుండానే గడచిపోతే అప్పటికి శారదకు పెళ్ళీడు వచ్చేస్తుందని వాడి ప్లాను. అమ్మో, మీ మామయ్యంటే ఏమనుకున్నావ్? వాడు నీటిలో చేపకు ఈదడం నేర్పించగలడు! లేకపోతే వాడికేం పలుకే బంగారమా! మనసువిప్పి గోపీకి మన శారదనే చేసుకోవాలి అక్కయ్య అంటే నేను కాదంటానా! వాడి సంగతిలా వుండనీ, ఆడపిల్లను కని యింట్లో పెట్టుకున్న మీ అత్తయ్యకంత బెట్టెందుకు? ఇంట్లో పిల్లలెదగరు. ప్రొద్దు గడవడం దుస్తరంగా వుంది. శారదను నా దగ్గరుంచుకుంటాను— అంటే మా బిడ్డ మాకేం బరువు లేదులే వదినా అంటుందా! ఎప్పుడైనా అక్కడికి తరలిసిందేగదా— అంటే, అబ్బో, మహారాజులు మీరెక్కడ మేమెక్కడ అని సంగనాచితనం ఒలకబోస్తుందా! వాళ్లకు సరైనశాస్తి చేయాలనుకున్నాను. కానీ నువ్వెక్కడ! నువ్వూ వాళ్లలో చేరిపోయావు. నువ్వూ మీ మామయ్య మీ అత్తయ్య మీరందరూ ఒకటే. చివరకు నేనొకతెనే యిలా వేరుపడిపోయాను...".

జాబు నా చేతిలో వుండగానే వెనుకవైపున నిల్చుని ఆద్యంతాలూ సాకల్యంగా చదివి ముగించిన జానకి "ఐతే ఈ తిరిగి కబళం నోటిదగ్గరికే వస్తోందికదండీ!" అంటూ సాగదీసింది.

"నిజమేగానీ ఆ కబళం అలా తల తిరిగి రావడానికి కారకులెవరో తెలుసా జానకీ?" అన్నాను.

"ఎవరు? నేనేకదూ! అవునండీ! ఎలాగైనా మీరందరూ ఒకటి! నేనే వేరు..." అంటూ ఆ మాత్రానికే చీరచెరగు విదుల్కొబోయింది జానకి!

అక్కడ అక్కయ్యయినేమాట! ఇక్కడ జానకి యినేమాట! వీళ్లు తమ అభిప్రాయాలేమిటో స్పష్టంగా తేల్చి చెప్పరు. ఏమిటో చేయాలనుకుంటారు. మరేమిటో చేస్తున్నట్టు అభినయిస్తారు. మనసు లోపలి మారుమూల గదిలో తమ కోరికలను భద్రపరచుకుని తలుపుమూసి తాళం వేసి, ఆ తాళంచెవి మన చేతికి దొరకకుండా వుంచడానికి ఎంత శ్రమ తీసుకోవాలో అంత శ్రమా తీసుకుంటారు. అక్కయ్య అయితేనేమి? జానకైతేనేమి? అసలు స్త్రీ ప్రకృతే అంత! అందుకు గాకపోతే ఈ మగవాళ్లు 'దేవో నజానాతి కుతో మనుష్యః' అని నెత్తిన చేతులు పెట్టుకుని విచారిస్తూ కూర్చోవడమెందుకు! ★